

Posudek vedoucího diplomové práce

Jméno diplomantky: Markéta Földešová

Téma a rozsah práce: Zvláštnosti výslechu dětí (94 stran)

Datum odevzdání práce: 11.1.2017

Diplomantka si pro svou práci zvolila téma specifík výslechu dětí. Ačkoliv je výslech jednou z nejstarších a nejtradičnějších metod kriminalistické praxe, nejedná se o téma neaktuální, ba naopak. I v současném trestním řízení, ve kterém se stále častěji prosazují nové technologie a metody, představuje výslech jeden z nejdůležitějších důkazních prostředků, bez kterého by nebylo možné drtivou většinu pachatelů usvědčit. Na druhou stranu značná subjektivita tohoto druhu důkazního prostředku (jak na straně vyslychaného, tak i vyslychajícího) způsobuje, že výslechem získaná výpověď nemusí odrážet objektivní realitu. Na tento problém současná kriminalistická praxe naráží často při výslechu dětí, které ať už z důvodu jejich nedostatečného rozumového vývoje či psychickému stavu nevypovídají ve shodě s tím, co prožily. K překonání těchto překážek mohou sloužit různé nové metody a technické pomůcky, např. i specializované výslechové místnosti a videokonferenční vedení výslechu, které je zatím na našem území nedostatečně rozšířeno. Proto je autorkou zvolené téma stále velmi aktuální.

Autorka v diplomové práci prokázala ještě dostatečné teoretické znalosti, a to nejen z hlediska samotné obecné kriminalistiky, ale i soudní psychologie a trestního práva procesního, nutné k zvládnutí jejího tématu. Diplomantka prokázala dostatečnou orientaci v odpovídajících materiálech a dokázala oddělit pro její práci podstatné zdroje od těch nepodstatných. Při vytváření své práce autorka používala standardních vědeckých metod typických pro danou problematiku.

Diplomantka si hned v úvodu vytyčila za cíl podat základní výklad o odlišnostech výslechu dětí od dospělých osob (jak tomu napovídá i samotné téma práce). Tohoto úkolu se chopila s ohledem na charakter práce vcelku dobře a je možné konstatovat, že ve své práci stanovených cílů dosáhla samostatně a způsobem, který odpovídá základním požadavkům na obdobný druh prací.

Předložená práce splňuje po formální stránce všechny požadavky. Celkově i s přílohami je vypracována na 94 stranách, přičemž vlastní text včetně úvodu a závěru obsahuje 72 stran. Nechybí abstrakt v českém a anglickém jazyce i seznam klíčových slov. Text sám je přehledně strukturován do 6 kapitol, které se dále člení na jednotlivé podkapitoly. První kapitola vymezuje základní pojmy výslech a dítě z hlediska práva, včetně procesního postavení dítěte v trestním řízení. Následuje krátký exkurs do specifík psychiky dětí a faktorů ovlivňujících jejich výpověď. Těžiště práce je umístěno do výkladu o právní úpravě výslechu dětí v trestním řízení, věrohodnosti výpovědí dětí a zejména kriminalistické taktice výslechů dětí. Do poslední kapitoly autorka vhodně zařadila vybrané kazuistiky, na kterých vhodně ilustruje některá specifika výslechů dětí. Diplomantka tak pro svou práci zvolila logickou strukturu, která čtenáři pomáhá v orientaci v práci. Autorka při svém výkladu postupuje od obecného ke konkrétnímu, což napomáhá lepšímu pochopení ze strany čtenáře.

Autorka s ohledem na zvolené téma zvolila sice dostatečný a reprezentativní okruh pramenů, přesto by práci více slušel větší počet cizojazyčných zahraničních zdrojů, které v ní až na tři výjimky (odhlédneme-li od slovenských pramenů) absentují, ačkoliv se jedná o téma, které

není výlučně omezeno na českou národní úroveň (velice zajímavé by v tomto ohledu mohlo být např. srovnání našeho a zahraničních přístupů k výslechu dětí).

Autorka správně v práci rozlišuje mezi citací a parafrází. Správně i odkazuje na internetové zdroje, u kterých uvádí také datum zobrazení, což je u tohoto poměrně nestálého druhu informačního zdroje nezbytné pro jeho identifikaci. Kladně lze hodnotit užívání citačních zkratk „ibid.“ a „op.cit.“, které přispívají přehlednosti odkazů na prameny práce.

Hloubka autorkou provedené analýzy trestného činu vraždy se jeví s ohledem na rozsah práce jako dostačující. Autorský text diplomantky je na dostatečné stylistické úrovni. Práce netrpí nadměrným množstvím gramatických chyb a překlepů, byť se v práci občas vyskytují (např. str. 71 – „byla u Kristýnka zjištěna“).

Jako největší nedostatek práce považuje vedoucí diplomové práce někdy až přílišnou obecnost výkladu, který se nadměrně věnuje právní úpravě (občas se v tomto směru i opakuje), protože pak není příliš záživný. Práce má rovněž kompilační charakter, práci by slušelo více polemik a vlastních názorů autorky.

Přes výše uvedené připomínky nelze diplomantce upřít snahu o poctivou práci, která vedla k obstojnému výsledku.

Z toho důvodu doporučuji předloženou práci k obhajobě.

Při ústní obhajobě by diplomantka měla zodpovědět tuto otázku:

Hodnotí znalec v případě zkoumání věrohodnosti výpovědi dítěte její pravdivost? Odpověď odůvodněte.

V případě úspěšné obhajoby navrhuju práci hodnotit klasifikačním stupněm: 2 - 3

V Praze dne: 22.1.2017

JUDr. Jiří Krupička, Ph.D., v.r.
vedoucí diplomové práce